

Ljubav u vatrogasnim čizmama

Još se živo sjećam fotografije u izlogu jednoga fotografskog studija na Korzu. Bila sam devetogodišnja djevojčica, a ta me slika privukla zbog svoje neobičnosti i jedinstvenosti. Iako mala u srebrnom okviru bila je najprimjetljivija u izlogu. Naime, taj je izlog bio prepun nježnih dodira, zaljubljenih osmijeha, zalazaka sunca, kratkih i dugih bijelih haljina... Pogađate, u tom izlogu nizale su se fotografije s vjenčanja.

Visoki naočiti muškarac u opremi vatrogasca ispred vatrogasnog vozila i krhka plavuša u kratkoj bijeloj vjenčanici s vatrogasnim čizmama do koljena ljupko su se smiješili kameri. Misli su mi odlutale, a mašta se otela kontroli: „Kako li su se upoznali?!”

Možda je neki nemarni mladić ostavio upaljenu cigaretu u stanu do njenoga pa se vatra proširila i na njen stan... možda je njezin mačak zapeo na visokom hrastu... možda je ona zaspala uz upaljenu svijeću... Kako god bilo, tada je nastupio ON, snažan i iskusan vatrogasac sa slike. Suprotstavio se plamenim jezicima, ukrotio vatru, spustio mačka sa visina, spasio djevojku sigurne smrti i upalio plamen ljubavi u njihovim srcima.

Njegova predanost poslu oduševila ju je, svakim mu se danom sve više divila, postala je članicom DVD Sušak...

Odjednom sam se prenula iz svoga sanjarenja i obratila svojoj mami: “Mama, u koju se školu moram upisati da bih postala vatrogasac?”